

Sygnatura akt XV GC 1019/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Mądry

Protokolant: Paweł Pietraszek

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. we W.

przeciwko J. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. we W. **kwotę 10165,68 zł (dziesięć tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych 68/100)** wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 6689,55 zł od dnia 11 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3476,13 zł od dnia 11 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2926 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt XV GC 1019/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 maja 2012 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. we W., reprezentowana przez swojego pełnomocnika – radcę prawnego, domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego J. G. kwoty 10.165,68 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 6.689,55 zł od dnia 11 listopada 2011 r. i od kwoty 3.476,13 zł od dnia 11 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając zgłoszone żądanie strona powodowa podała, że na mocy umowy najmu z dnia 30 września 2011 r. oddała pozwanemu do używania powierzchnię usługową o wielkości 47,50 m² na zewnątrz nieruchomości położonej przy ulicy (...) w P., pozwany zaś zobowiązał się do opłacania na rzecz Centrum czynszu najmu w wysokości 700 EUR netto + podatek VAT miesięcznie, a w okresie do 31 grudnia 2011 r. w wysokości 550 EUR netto + podatek VAT miesięcznie z góry do 10 – go dnia każdego miesiąca na podstawie wystawionych mu przez stronę powodową faktur, jak też do opłacania opłat za usługi w wysokości 1,5 EUR netto + podatek VAT za 1 m² powierzchni najmu miesięcznie. Pomimo przedmiotowych zobowiązań pozwany nie zapłacił za faktury wystawione mu tytułem zapłaty za czynsz i opłaty za październik i listopad 2011 r. oraz grudzień 2011 r. Należności tych pozwany nie zapłacił także mimo kierowanych do niego w tym przedmiocie wielokrotnych wezwań.

W dniu 2 lipca 2012 r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który uwzględnił żądanie pozwu strony powodowej w całości, w tym zasądził jej rzecz od pozwanego kwotę 2.545 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od tego nakazu zapłaty pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika – adwokata, wniósł sprzeciw, domagając oddalenia niniejszego powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pełnomocnik pozwanego, w całości kwestionując żądanie pozwu oświadczył, że pozwany niniejszym w oparciu o treści art. 84 § 1 k.c. uchyla się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 30 września 2011 r. w przedmiocie zawarcia ze stroną powodową umowy najmu bowiem przedmiotową umowę zawarł pod wpływem błędu. Nie wiedział on bowiem o tym, że strona powodowa, jako dzierżawca nieruchomości, nie posiadała zgody jej właściciela, tj. (...) im. K. M. w P. na wynajęcie pozwanemu wskazanej w umowie powierzchni. Tym samym pozwany nie wiedział, że strona powodowa de facto nie dysponuje możliwością zawarcia z nim wspomnianej umowy najmu, bo gdyby o tym wiedział, i sprawę oceniał rozsądnie, to ponad wszelką wątpliwość, umowy tej by ze stroną powodową nie zawarł. A skoro zatem pozwany uchylił się niniejszym skutecznie od skutków prawnych swojego oświadczenia z dnia 30 września 2011 r., złożonego stronie powodowej pod wpływem błędu, zawarta umowa najmu jest nieważna i nie można na jej podstawie domagać się jakiegokolwiek świadczenia.

Odpowiadając na sprzeciw strona powodowa podtrzymała żądania swojego pozwu w całości. Podniosła, że złożone w sprzeciwie oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia o zawarciu umowy najmu jest bezskuteczne. Pozwany od początku prowadzenia działalności gospodarczej naruszał postanowienia umowy stron, działał na szkodę innych najemców oraz klientów, nie płacił należności za czynsz, nie uścił także kaucji zabezpieczającej roszczenia strony powodowej, wreszcie zignorował wypowiedzenie umowy i bezprawnie zajmował jej przedmiot przez jeszcze kilka miesięcy. Nadto, przedmiotowe oświadczenie pozwanego zostało złożone po dacie obowiązywania umowy stron, a to, nie niweczy skutków tej umowy w zakresie przekazania pozwanemu przedmiotu najmu oraz skutków korzystania z tego przedmiotu przez pozwanego, w tym także obowiązków zapłaty czynszu za sporne miesiące. Strona powodowa nadto podniosła, że zgodnie z art. 84 k.c. można powoływać się jedynie na błąd istotny. Pozwany tymczasem wiedział, że strona powodowa jest dzierżawcą najmowanego przez niego terenu, ponadto nigdy nie interesował się tym, czy właściciel nieruchomości wyraził zgodę na zawarcie umowy stron. Brak jednakże ewentualnej zgody na podnajem terenu nie decyduje, zdaniem strony powodowej, o nieważności stosunku zobowiązaniowego łączącego strony niniejszego procesu.

W piśmie procesowym z dnia 21 grudnia 2012 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. we W. przysługiwało prawo dzierżawy nieruchomości stanowiącej własność (...) im. K. M. w P., położonej przy ulicy (...) w P. i zabudowanej budynkiem handlowo – usługowym (...) wraz z parkingiem, zwanym Centrum.

(dowód: - umowa najmu z dnia 30.09.2011 r., k. 13 – 25)

W dniu 30 września 2011 r. (...) Sp. z o.o. we W. i J. G. zawarli ze sobą umowę najmu powierzchni usługowej o powierzchni 47,50 m² znajdującej się na zewnątrz budynku handlowo – usługowego „V. „ wraz z parkingiem, zwanym Centrum celem prowadzenia na tej powierzchni przez J. G. myjni samochodowej parowej bezwodnej.

Przedmiotową umowę zawarto na czas nieokreślony, począwszy od dnia 15 października 2011 r.

Strony ustaliły, że tytułem najmu J. G. będzie uiszczał czynsz najmu oraz opłatę za usługi dla Centrum, powiększane o należny podatek od towarów i usług. Płatność czynszu i opłaty miała następować na podstawie faktur, miesięcznie z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca, przelewem bankowym na rachunek wynajmującego.

Wysokość czynszu ustalono na kwotę 700 EUR netto miesięcznie z zastrzeżeniem że w pierwszym okresie działalności, tj. od dnia podjęcia działalności do dnia 31 grudnia 2011 r. obowiązywać będzie stawka preferencyjna w wysokości 550 EUR netto.

Oплата za usługi dla Centrum, obejmująca koszty utrzymania wspólnych powierzchni i Centrum jako całości, koszty usług komunalnych dotyczących powierzchni wspólnych Centrum oraz inne koszty celowe ponoszone w związku z funkcjonowaniem Centrum jako całości podlegała zapłacie w zaliczkach w kwocie 1,50 EUR netto za 1 m² najętej powierzchni miesięcznie.

(dowód: - umowa najmu z dnia 30.09.2011 r., k. 13 – 25)

(...) Medyczny im. K. M. w P., jako właściciel nieruchomości położonej przy ulicy (...) w P., wezwał J. G. do natychmiastowego opuszczenia zajętego na potrzeby myjni samochodowej terenu z uwagi na to, że działalność tę na wskazanym terenie prowadził bez jego wiedzy i zgody.

(dowód: - pismo z dnia 15.11.2011 r., k. 50,

- pismo z dnia 1.02.2012 r., k. 57,

- pismo z dnia 7.02.2012 r., k. 58,

- pismo z dnia 6.03.2012 r., k. 59)

Prowadzona przez J. G. działalność gospodarcza na wynajętym od (...) Sp. z o.o. we W. terenie przy ulicy (...) w P. stanowiła nadto przedmiot skarg innych najemców oraz klientów Centrum.

(...) Sp. z o.o. we W. w postępowaniach kontrolnych stwierdziła naruszenie przez J. G. szeregu postanowień umowy najmu, w tym prowadzenie działalności w sposób zagrażającym życiu i zdrowiu ludzi, niezgodnie z przepisami przeciwpożarowymi oraz z naruszeniem ustalonej estetyki terenu.

(dowód: - pismo z dnia 14.12.2011 r. z dokumentacją zdjęciową o dowodem nadania, k. 75 – 80

- pismo z dnia 19.12.2011 r. z dowodem nadania i doręczenia, k. 81 - 83)

Tytułem zapłaty zobowiązań wynikających z umowy najmu (...) Sp. z o.o. we W. wystawiła J. G. następujące faktury:

1) fakturę VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2011 r. w kwocie 6.689,55 zł brutto tytułem zapłaty za czynsz najmu za miesiące październik i listopad 2011 r. oraz za opłatę eksploatacyjną za październik i listopad 2011 r., płatną przelewem w terminie do dnia 9 listopada 2011 r. oraz

2) fakturę VAT nr (...) z dnia 1 grudnia 2011 r. w kwocie 3.476,13 zł brutto tytułem zapłaty za czynsz najmu oraz opłatę eksploatacyjną za miesiąc grudzień 2011 r., płatną przelewem do dnia 8 grudnia 2011 r.

(dowód: - powołane faktury z dowodami nadania listem poleconym, k. 26 – 29)

Wobec braku zapłaty należności wynikających z powyższych faktur (...) Sp. z o.o. we W. wzywała J. G. do ich niezwłocznej zapłaty.

(dowód: - wezwanie do zapłaty i zabezpieczenia roszczeń z dnia 8.12.2011 r. z dowodem nadania i doręczenia, k. 30 – 33,

- wezwanie do opuszczenia terenu wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 24.01.2012 r. z dowodem nadania k. 34 – 36)

Wobec zaś braku ustanowienia przez J. G. zabezpieczenia roszczeń (...) Sp. z o.o. we W., wynikających z zawartej umowy najmu (...) Sp. z o.o. we W. w dniu 27 grudnia 2011 r. wypowiedziała przedmiotową umowę.

Jednocześnie zobowiązała J. G. do uprzątnięcia i opuszczenia najętego terenu do dnia 31 grudnia 2011 r.

(dowód: - wypowiedzenie umowy najmu z dnia 27.12.2011 r. z dowodem nadania, k. 84 – 85)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, w piśmie z dnia 12 stycznia 2012 r. J. G. wskazał, że wobec braku zgody właściciela nieruchomości na wynajem powierzchni usługowej na nieruchomości przy ulicy (...) w P., zawarta w dniu 30 września 2011 r. umowa najmu jest nieważna.

(dowód: - pismo z dnia 12.01.2012 r. z dowodem nadania, k. 51 – 54)

J. G. ostatecznie opuścił najęty teren, pozostawił jednak na nim swoje mienie. (...) Sp. z o.o. we W. bezskutecznie wzywała go do odebrania pozostawionych rzeczy.

(dowód: - pismo z dnia 19.03.2012 r. z dowodem nadania, k. 86 – 87,

- pismo z dnia 29.03.2012 r., k. 90,

- pismo z dnia 10.05.2012 r., k. 88 – 89)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie roszczeń z tytułu zawartej z pozwanym umowy najmu (art. 659 k.c.). Pozwany, przecząc tym roszczeniom zarzucił, że uchylił się od skutków swojego oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia wskazanej umowy na podstawie art. 84 k.c., działał on bowiem pod wpływem błędu co do treści dokonywanej czynności prawnej.

Nie ulega wątpliwości, że czynność prawna kształtuje sytuację prawną podmiotów prawa cywilnego zasadniczo tylko wówczas, gdy stanowiące jej podstawę oświadczenie woli jest efektem dokładnie przemyślanych, podjętych swobodnie i z pełnym rozeznaniem decyzji, zakomunikowanych na zewnątrz bez zniekształceń. W razie zaś błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli, przy czym można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (art. 84 § 1 i 2 k.c.) Skutkiem złożenia oświadczenia woli pod wpływem prawnie doniosłego błędu jest względna nieważność dokonanej w ten sposób czynności. Czynność dotkniętą taką nieważnością jest ważna, ale podważalna w tym sensie, że zainteresowany może uchylić się od skutków złożonego wadliwie oświadczenia woli, realizując przysługujące mu do tego podmiotowe prawo o charakterze kształtującym. Wykonanie go definitywnie ukształtuje stosunki prawne między stronami, doprowadzając do unieważnienia czynności prawnej ex tunc, czyli od początku. Zgodnie natomiast z treścią art. 88 § 1 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu, następuje przez oświadczenie złożonej tej osobie na piśmie. Oznacza to, że wykonanie prawa do uchylenia się od skutków prawnych swego oświadczenia woli następuje przez złożenie odpowiedniego oświadczenia woli. Do oświadczenia tego znajdują zaś zastosowanie ogólne zasady dotyczące oświadczeń woli (art. 61 k.c. i art. 62 k.c.), jeżeli zaś jest dotknięte wadą, do jej oceny stosuje się ogólne zasady (art. 82 k.c., art. 84 k.c., art. 86 k.c. i art. 87 k.c.). Zgodnie z brzmieniem art. 88 k.c., oświadczenie o uchyleniu powinno być złożone w formie pisemnej, w wyraźny i niebudzący wątpliwości sposób. Nadto, pismo zawierające oświadczenie woli o uchyleniu się musi być doręczone osobie, do której jest kierowane i staje się ono skuteczne z chwilą jego doręczenia, tj. w momencie, kiedy doszło do tej osoby w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (art. 61 k.c.). Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych może być zawarte w pozwie wniesionym do sądu (wyroki SN: z dnia 26 listopada 1964 r., I CR 293/64, OSNC 1965, nr 12, poz. 213; z dnia 28 kwietnia 1967 r., I CR 563/66, OSNC 1967, nr 12, poz. 227; z dnia 22 września 2005 r., IV CK 86/05, Lex, nr 187100), staje się ono wówczas skuteczne z chwilą doręczenia pozwu drugiej stronie. W ocenie Sądu Najwyższego należy również przyjąć, iż złożenie wyżej wymienionego oświadczenia przed sądem w obecności drugiej strony i wpisanie go do protokołu sądowego czyni

zadość warunkowi wskazanej w art. 88 k.c. formy (wyrok SN z dnia 12 marca 1965 r., I PR 6/65, OSNC 1966, nr 2, poz. 18).

Jak wynikało z akt niniejszej sprawy oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawarcia ze stroną powodową w dniu 30 września 2011 r. umowy najmu powierzchni usługowej złożył w toku niniejszej sprawy, tj. w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 2 lipca 2012 r. w imieniu pozwanego reprezentujący go pełnomocnik. Odpis pisma zawierającego to oświadczenie (odpis sprzeciwu) doręczono zaś pełnomocnikowi strony powodowej. Tym samym uznać należało, że w niniejszej sprawie nie zostały spełnione wymogi skutecznego uchylenia się przez pozwanego od skutków prawnych zawarcia umowy ze stroną powodową. Nie sposób bowiem było nie zauważyć, że ustawowy zakres pełnomocnictwa procesowego nie zawiera umocowania do składania oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych umowy z powodu błędu. Umocowanie pełnomocnika procesowego do podejmowania czynności, które nie są objęte zakresem art. 91 k.p.c. jest oczywiście możliwe (na podstawie art. 92 k.p.c.), jednakże w takim przypadku niezbędne jest wskazanie w treści pełnomocnictwa dalszych uprawnień pełnomocnika. W sytuacji gdy z dokumentu pełnomocnictwa nie wynika dodatkowe uprawnienie lub ograniczenie to oznaczać to musi, że pełnomocnik jest umocowany jedynie w zakresie czynności wymienionych w art. 91 k.p.c. Sąd podzielił tym samym stanowisko Sądu Najwyższego zawarte między innymi w postanowieniu z dnia 8 kwietnia 1998 r., sygn. akt III CZ 41/98, iż jeżeli strony w pełnomocnictwie nie określiły zakresu uprawnień pełnomocnika w procesie, to o zakresie jego uprawnień decyduje treść art. 91 k.p.c. Pełnomocnictwo procesowe ogólne obejmuje z mocy samego prawa między innymi umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych (art. 91 pkt 1 k.p.c.). Strony w drodze umowy mogą zakres pełnomocnictwa procesowego poszerzyć lub zmniejszyć. Aby rozszerzenie czy zmniejszenie miało skutki procesowe, powinno nastąpić w samym akcie pełnomocnictwa. Oznacza to, że złożenie przez pełnomocnika oświadczenia woli o uchyleniu się od skutków prawnych obowiązującej umowy jest czynnością rozporządzającą majątkiem mocodawcy, a zatem umocowanie do dokonania takiej czynności musi wynikać z treści pełnomocnictwa i nie sposób go domniemywać skoro umocowania takiego nie przewidziano wyraźnie w treści art. 91 k.p.c., zaś czynności wywierające skutek majątkowy dla mocodawcy zostały w tym przepisie enumeratywnie wymienione (np. w pkt 4 art. 91 k.p.c.). Nie ulegało zatem wątpliwości, że brak jest podstaw do uznania, że pełnomocnik procesowy pozwanego został przez niego umocowany do złożenia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych umowy skoro udzielone mu w dniu 25 lipca 2012 r. pełnomocnictwo do występowania w niniejszej sprawie nie wykracza ponad zakres umocowania wskazany w art. 91 k.p.c., zaś istnienia dalej idącego umocowania nie próbowano wykazać. W tej sytuacji należało uznać, że nic nie wskazuje na to, że w ogóle doszło do złożenia przez pozwanego materialno-prawnego oświadczenia woli, albowiem pozwany sam oświadczenia takiego nie składał, zaś zakres umocowania pełnomocnika procesowego nie obejmował uprawnienia do złożenia takiego oświadczenia w imieniu mocodawcy. Nadto, aby skutecznie złożyć oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umowy najmu zawartej ze stroną powodową, pozwany winien uczynić to nie tylko w podany powyżej sposób ale także wobec strony powodowej lub jego pełnomocnika, wyraźnie do tego umocowanego. Tymczasem oświadczenie powyższe złożone zostało w sprzeciwie, którego odpis został doręczony pełnomocnikowi strony powodowej, który nie został wyraźnie umocowany do odbierania w imieniu swojego mocodawcy oświadczeń o skutkach z zakresu prawa materialnego innych niż te, które wyraźnie wynikają z art. 91 k.p.c. W tej sytuacji, gdy oświadczenie o charakterze materialno-prawnym zostało złożone przez pełnomocnika procesowego, którego umocowanie nie wykracza poza zakres wynikający z art. 91 k.p.c. i doręczone pełnomocnikowi procesowemu przeciwnika o takim samym zakresie umocowania nie ma podstaw do uznania, że doszło do złożenia oświadczenia woli o uchyleniu się od skutków prawnych obowiązującej umowy przewidzianej w treści art. 88 § 1 k.c.

W niniejszej sprawie pozwany zarzucał ponadto, że umowa z dnia 30 września 2011 r. nie może rodzić skutków prawnych także z tego względu, że została zawarta z naruszeniem umowy, jaka wiązała stroną powodową z właścicielem nieruchomości. Strona powodowa, jako dzierżawca nieruchomości, nie miała bowiem prawa bez wiedzy i zgody jej właściciela zawrzeć z pozwanym umowy najmu oznaczonej części tej nieruchomości. Rzeczywiście, z treści art. 698 k.c. wynika, że bez zgody wydzierżawiającego dzierżawca nie może oddawać przedmiotu dzierżawy osobie trzeciej do bezpłatnego używania ani go poddzierżawiać. W razie jednakże naruszenia powyższego obowiązku wydzierżawiający może dzierżawę wypowiedzi bez zachowania terminów wypowiedzenia. Powyższe nie oznacza

jednak, że brak wyrażenia zgody na zawarcie umowy poddzierżawy (czy podnajmu) rzutuje w jakikolwiek sposób na ważność umowy zawartej przez dzierżawcę z poddzierżawcą (lub podnajemcą). W następstwie zawarcia umowy poddzierżawy (lub podnajmu) dochodzi do współistnienia dwóch stosunków prawnych, tj. głównego (dzierżawy) między właścicielem nieruchomości (wydzierżawiającym) i dzierżawcą oraz poddzierżawy (podnajmu) między dzierżawcą i poddzierżawcą (podnajemcą). Wprawdzie ten drugi stosunek prawny jest uwarunkowany bytem prawnym stosunku podstawowego, to jednak obowiązuje on strony niezależnie od niego. Umowa poddzierżawy (podnajmu) zawarta bez zgody wydzierżawiającego jest zatem ważna, może natomiast zgodnie z dyspozycją art. 698 § 2 k.c. stać się jedynie podstawą wypowiedzenia dzierżawy przez wydzierżawiającego.

Zawarta zatem w dniu 30 września 2011 r. umowa stron w przedmiocie najmu powierzchni usługowej na potrzeby prowadzenia przez pozwanego myjni samochodowej stanowiła skuteczny i ważny pod względem prawnym stosunek zobowiązaniowy stron, o określonych w nim wzajemnych prawach i obowiązkach. Podkreślenia wymaga też fakt, że umowę tę strony wykonały, tj. strona powodowa oddała pozwanemu najęty teren do używania, ten zaś przedmiot najmu odebrał i, co nie ulegało wątpliwości, faktycznie prowadził na nim działalność gospodarczą w zakresie usług mycia samochodów. A skoro tak, winien on stronie powodowej zapłacić umówiony czynsz i opłaty. Należne zobowiązanie główne strony powodowej z tytułu czynszu i opłat wynikało zatem z umowy stron i wystawionych na jej podstawie faktur, których zresztą pozwany nie kwestionował ani co do ich treści ani co do ich wysokości. Roszczenie odsetkowe strony powodowej uwzględniono zaś na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, bez względu na poniesioną szkodę. Początkowe daty okresów odsetkowych, liczonych od zaległych kwot wynikających z faktur, ustalono w oparciu o niesporne terminy płatności czynszu i opłat, wynikające z umowy stron (do 10 – go dnia każdego miesiąca), przy czym roszczenie odsetkowe zasądzono do dnia zapłaty zgodnie z regułą, że roszczenie to obejmuje okres aż do momentu, gdy dłużnik spełni świadczenie pieniężne.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 659 k.c. oraz umowy stron orzeczono jak w punkcie I zapadłego wyroku.

Orzekając o kosztach procesu w punkcie II tego wyroku Sąd oparł się natomiast na treści art. 98 k.p.c. statuującym zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przedmiotowej sprawie powództwo strony powodowej zasługiwało na uwzględnienie w całości, w związku z powyższym obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na jej rzecz było w pełni uzasadnione. Na zasądzone koszty procesu złożyły się zaś uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 509,00 zł, zapłacona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w wysokości 2.400,00 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.)